

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/109/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117214227
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117214227.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkyne: S. E., J. XX.XX.XXXX, G. I. K., J. W.. K. Č.. XX, právne zastúpenej Mgr. Janou Sadloňovou, advokátkou so sídlom v Prešove, na ul. Hlavnej č. 14, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, na ul. Štefánikovej č. 17, IČO: 31 595 545, právne zastúpenému Mgr. Daliborom Tverďákom, advokátom so sídlom v Košiciach, na ul. Krmanovej č. 1, o zaplatenie sumy 406,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 14.06.2019 č.k. 8C 20/2017 - 267 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 355,66 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Mení rozsudok vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni 5 % -ný úrok z omeškania zo sumy 406,66 eur od 23.07.2016 do 23.04.2019 a zo sumy 355,66 eur od 24.04.2019 do zaplatenia tak, že v tejto časti žalobu zamietá.

Žalobkyni sa priznáva náhrada trov 1. inštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 51 eur zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 355,66 eur s 5 % - ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 406,66 eur od 23.07.2016 do 23.04.2019 a zo sumy 355,66 eur od 24.04.2019 do zaplatenia. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že zo záznamu o dopravnej nehode vyplývala skutočnosť, podľa ktorej dňa 15.06.2016 došlo ku škodovej udalosti. V jej dôsledku bolo poškodené motorové vozidlo značky Q. U., ktorého vlastníkom je žalobkyňa. Škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla značky I. P., vedeného Z. S., ktorý v dôsledku cúvania poškodil ľavú stranu stojaceho auta žalobkyne.

3. Z faktúry splatnej dňa 22.07.2016 vyplynulo, že opravu na poškodenom motorovom vozidle žalobkyne vykonal Y. F. - F. U., pričom cena opravy predstavovala sumu 406,66 eur s DPH.

4. V konaní vypočutý svedok Z. S. uviedol, že na mieste, kde došlo k nehode, sa chcel so svojim vozidlom otočiť. V tom čase bolo parkovisko plné a na uvedenom mieste sa dosť zle otáča. Vozidlo žalobkyne si v spätnom zrkadle nevyšimol a o tom, že do vozidla narazil, sa dozvedel od svojho spolujazdca. Z miesta škodovej udalosti odišiel, avšak následne sa asi po 10 minútach vrátil a zavolať žalobkyni. O tom, komu

poškodené auto patrilo, sa dozvedel od svojho spolujazdca, ktorý je susedom žalobkyne. Žalobkyňa pred nehodou nepoznal, avšak vedel, že ide o matku jeho spolužiaka.

5. Skutočnosť, že poškodenia na vozidle žalobkyne boli spôsobené vozidlom značky I., potvrdil Ing. P. G., ktorý pre žalovaného vypracoval správu a v nej konštatoval, že poškodenia oboch vozidiel, teda vozidla škodcu a vozidla poškodenej sú kompatibilné. Čo sa týka opisu priebehu nehody, súd mal za to, že posúdenia Ing. P. G. si vzájomne odporujú, a preto nie je možné na ne prihliadať, keďže v prvom posúdení pracovník Sloveperty, s.r.o., uviedol, že vozidlo Q. sa s najväčšou pravdepodobnosťou pohybovalo vzad pri vyparkovaní, avšak v druhom posúdení už uviedol, že sa pohybovalo dopredu. Rovnako tiež skutočnosť, že vozidlo poistenca žalovaného poškodilo vozidlo žalobkyne potvrdzuje aj to, že na vozidle žalobkyne bola zanechaná modrá farba, t.j. farba vozidla značky I. P..

6. Znalec Ing. G. E. síce vo svojom posudku uvádza, že vozidlo značky I. nemohlo poškodiť vozidlo značky Q. v takom rozsahu, ako je to uvedené v zázname o dopravnej nehode, avšak z uvedeného tvrdenia nevyplýva, aby stret týchto vozidiel bol úplne vylúčený. Žalobkyňa pritom na pojednávaní dňa 22.11.2017 uviedla, že jej auto malo pred škodovou udalosťou aj iné škrabance, čo je konštatované v zápise z obhliadky poškodeného motorového vozidla. To, že Ing. G. E. nevyvylúčil kolíziu týchto dvoch vozidiel, potvrdzuje aj doplnok k znaleckému posudku, v ktorom uviedol, že na vozidle značky Q. U. mohlo reálne dôjsť k poškodeniu predného ľavého lemu ľavého blatníka, ktoré mohol spôsobiť pravý zadný lem vozidla značky I. P.. Pokusom Ing. K. H. bol vyvrátený záver Ing. G. a E., že na vozidle značky Q. by došlo k poškodeniu aj iných častí od pravého vonkajšieho spätného zrkadla vozidla značky I., nakoľko mohlo nastať preklopenie pravého vonkajšieho zrkadla na vozidle značky I. bez toho, aby došlo k poškodeniu stĺpika vozidla značky Q.. Znalci taktiež potvrdili, že nemuselo dôjsť ani k poškodeniu lišty zadného nárazníka na aute značky I., nakoľko táto je vyrobená z plastu a pri kontakte s druhým vozidlom sa mohla zatlačiť dovnútra.

7. V danom prípade nebolo sporné, že sa pohybovalo len jedno vozidlo. Je preto málo pravdepodobné, aby sa pohybovalo auto značky Q. smerom dopredu popri stojacom vozidle značky I., nakoľko vodič vozidla značky Q. by po následnom zastavení vozidla nemal možnosť vystúpiť z auta zo svojej strany.

8. Škodou sa rozumie majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. V danom prípade došlo k úbytku na majetku žalobkyne, ktorá bola nútená vynaložiť finančné prostriedky vo výške 406,66 eur za účelom opravy svojho vozidla. V tomto prípade nie je možné použiť kalkuláciu škody Ing. G. a E., keďže tento pri výpočte vychádzal z hodnoty vozidla pred a po jeho oprave, ako aj z hodnoty predajných zvyškov. Taktiež je potrebné poukázať aj na to, že ak by aj poškodenia na ľavej strane vozidla značky Q. boli hypoteticky spôsobené aj iným vozidlom okrem vozidla značky I., náklady na opravu poškodených častí vozidla značky Q. by neboli vyššie, a to bez ohľadu na to, či by boli vysoké 2 cm alebo 15 cm.

9. Nakoľko škodovú udalosť zaviniť poistenec žalovaného, pričom škodu si žalobkyňa uplatnila v zmysle zákona priamo voči žalovanému, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 355,66 eur zodpovedajúcej výške vzniknutej škody po jej čiastočnej úhrade. Vo vzťahu k istine vo výške 51 eur bolo konanie v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby zo strany žalobkyne zastavené. Dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby bolo konanie žalovaného, ktorý sumu 51 eur uhradil žalobkyni dňa 24.04.2019.

10. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy, súd priznal žalobkyni aj nárok na úhradu úrokov z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.

11. Výrok o trovách bol odôvodnený ustanoveniami § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

12. Proti tomuto rozsudku, s výnimkou výroku o čiastočnom zastavení konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žaloba žalobkyne bola zamietnutá. Alternatívne požadoval rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Ako dôvod uviedol, že v konaní boli súdu predložené dva znalecké posudky. Súdom ustanovený znalec Ing. K. H. vyhotovil znalecký posudok č. X/XXXX v spojení s doplnkom k znaleckému posudku č. X/XXXX. Žalovaný predložil súkromný znalecký posudok č. X/XXXX vyhotovený znalcom Ing. G. om E. m v spojení s doplnkom č. 1 k

znaleckému posudku č. X/XXXX. Rozdiel medzi znaleckými posudkami spočíva v tom, že podľa znalca Ing. H. poškodenia na motorovom vozidle žalobkyne mohli vzniknúť spôsobom a v rozsahu ako uviedla žalobkyňa. Naopak, znalec Ing. E. ustálil, že poškodenia vznikli len vo výške 51 eur. Rozsah poškodení, tak ako to uviedla žalobkyňa, zjavne nekorešponduje v plnej miere so skutkovým dejom škodovej udalosti. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody nemôže vychádzať z pravdepodobných okolností, ale rozhodnutie musí byť založené na jednoznačne preukázaných tvrdeniach.

13. Podľa odborných záverov Ing. E., ak by skutočne narazil škodca svojím motorovým vozidlom do motorového vozidla žalobkyne, najprv by sa poškodil pravý zadný nárazník motorového vozidla škodcu ako jeho najvypuklejšia časť a až potom by došlo ku kontaktu so zadným ľavým blatníkom. Ľavý zadný blatník na vozidle škodcu poškodený nebol. Konštatovanie súdu, že poškodenie lišty zadného nárazníka na vozidle značky I. nemuselo byť, keďže je vyrobená z plastu a pri kontakte sa mohla zatlačiť dovnútra, je hypotetické a nepreukázané žiadnym z vykonaných dôkazov. Uvedená hypotéza je navyše spochybnená vyjadrením obidvoch znalcov. Na pojednávaní konanom dňa 14.06.2019 sa znalec Ing. E. k tejto hypotéze vyjadril tak, že vzhľadom na dĺžku poškodení a teda pohybu vozidla, je ale nepravdepodobné, aby na lište nárazníka nezostal žiadny škrabanec. Znalec Ing. H. na tom istom pojednávaní uviedol, že čo sa týka poškodenia lišty nárazníka, v tomto prípade by bolo potrebné zistiť výsledky crashtestov, v prípade nehôd vozidiel na parkovisku pri nízkych rýchlostiach, či a k akým poškodeniam na vozidle dochádza. K uvedenému je potrebné uviesť, že na vozidle značky I. došlo k poškodeniu lemu pravého zadného blatníka, t.j. kovovej časti motorového vozidla a teda pravdepodobnosť poškodenia jeho plastovej časti je o to väčšia. Závery znalca Ing. K. H. prezentované aj na pojednávaní dňa 14.06.2019 sú len hypotetické a zároveň nezrozumiteľné. Prečo má pri pravdepodobných záveroch znalca Ing. H. lepší výhľad vodič motorového vozidla značky Q. a horší vodič motorového vozidla značky I., zrejme nie je. Predmetné konštatovanie znalca, ktoré prevzal do odôvodnenia rozhodnutia aj súd, je absolútne nezrozumiteľné a nevyplýva z neho na základe čoho sa k tomu záveru dopracoval a ani čo by malo byť týmto tvrdením preukázané. Ing. E. konštatoval, že pokiaľ by došlo ku poškodeniu dverí na ľavej strane motorového vozidla žalobkyne, nie je možné, aby sa farba z vozidla škodcu nachádzala na dvoch miestach ryhy (na jej začiatku a konci) motorového vozidla žalobkyne, ale táto farba by sa nachádzala len na začiatku tejto vrytej čiary. Dôvodom, prečo znalec konštatuje tento fakt je skutočnosť, že nárazom sa farba z blatníka zotrie, pričom k jej zotretiu dochádza na začiatku vzájomných trecích pevných plôch. Znalec taktiež uviedol, že na vozidle I. P. sa nachádza hrdza, ktorá by však v prípade stretu a trenia musela byť zošúchaná. Uvedená hrdza však evidentne zošúchaná nebola. Zo záverov znaleckého posudku Ing. E. vyplýva, že z technického hľadiska možno konštatovať, že vozidlo I. P. nemohlo poškodiť vozidlo Q. U. v takom rozsahu, ako to je uvedené v zázname o dopravnej nehode zo dňa 15.06.2016 a aj podľa uplatnenia nároku na náhradu škody zo dňa 22.06.2016. S nesúhlasným rozsahom poškodenia na dotknutých motorových vozidlách sa súd vyporiadal tak, že bez ohľadu na rozsah tohto poškodenia náklady na opravu poškodených častí vozidla značky Q. by neboli vyššie, či už by boli vysoké 2 cm alebo 15 cm. Podstatné však je, že ak absentuje kompatibilita medzi týmito poškodeniami, tak absentuje základ nároku žalobkyne a teda nemôže mať z tohto titulu žiaden nárok na plnenie. Sama žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 22.11.2017 uviedla, že jej motorové vozidlo malo 12 rokov a aj škrabance. Je teda nesporné, že isté poškodenia na motorovom vozidle žalobkyne už boli pred škodovou udalosťou.

14. Z hľadiska dôkaznej situácie je rozhodujúce, že proti sebe v konaní stoja dva znalecké posudky ako prostriedky procesného útoku a obrany, ktoré nemajú zákonom stanovenú dôkaznú silu. Súd pritom neuviedol, na základe akých myšlienkových pochodov dospel k záveru, že pri rozhodovaní je potrebné vychádzať zo znaleckého posudku znalca Ing. H.. V odôvodnení rozhodnutia nevysvetlil ani ako dospel k správnosti posudku Ing. H., resp. k nesprávnosti posudku Ing. E.. Žalobkyňa ako strana zaťažená dôkazným bremenom mala produkovať ďalšie dôkazy v konaní, no nestalo sa tak. Znalecký posudok predložený žalovaným nebol v konaní vyvrátený žiadnym ďalším dôkazom. Dôkazné bremeno bolo v tomto prípade na žalobkyňu, ktorá nenavrhol žiadny nový dôkaz, čo má za následok neunesenie dôkazného bremena a neúspech v spore. Pri znaleckom posudku súd hodnotí len vierohodnosť osoby znalca a logičnosť správ, ktoré podáva. Znalecký posudok môže hodnotiť len nepriamo tým, keď skúma, či odôvodnenie posudku je v súlade so všeobecnými skúsenosťami a poznatkami, či odôvodnenie je logické a či znalec prihliada ku všetkému, čo mu bolo predložené. Súd nemôže teda hodnotiť obsah znaleckého posudku po stránke jeho správnosti z hľadiska odboru, pre ktorý bol znalec ustanovený, pretože pre takéto hodnotenie nemá potrebné a náležité odborné znalosti. Voľné hodnotenie znaleckého dôkazu súdom môže teda spočívať len v tom, či sa znalec javí v konkrétnom prípade ako vierohodným, či

jeho odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logického myslenia a či znalec vychádza zo skutkových okolností danej veci. Súd sa vyjadril iba k pokusu ohľadom poškodenia / sklopenia spätných zrkadiel škodcu, pričom napr. k vzniku sporných poškodení na ľavých dverách motorového vozidla žalobkyne sa nevyjadril vôbec. Konštatovanie, že plastový nárazník sa po kontakte zatlačí dovnútra, je v kontexte poškodeného plechového blatníka na tej istej strane nepravdepodobné. Rovnako tak skutočnosť, že plastový nárazník sa len zatlačí dovnútra, avšak následne na ňom nie sú viditeľné žiadne poškodenia. Žiadne takéto zatlačenie nie je na fotografiách viditeľné a nárazník nie je poškodený. Plastový nárazník je značke tuhý. V kontexte celej tejto právnej veci je vhodné ozrejmiť aj vyjadrenie údajného škodcu na pojednávaní konanom dňa 22.11.2017, kde uviedol, že si ani nevšimol, že by do motorového vozidla žalobkyne narazil. Povedal mu to až spolujazdec. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal a z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax.

15. Vnútorne rozpornou je argumentácia súdu k odborným vyjadreniam Ing. G., keď v odôvodnení rozsudku na jednej strane má za potvrdené vznik poškodení na motorovom vozidle žalobkyne potvrdených Ing. G.m a ďalej konštatuje, že posúdenia Ing. G. si navzájom odporujú, a preto na nich nebude prihliadať. Tak Ing. E., ako aj Ing. G. zhodne uviedli, že poškodenia nemohli vzniknúť tak, ako to uviedla žalobkyňa. K záverom znalca Ing. E., ako aj k dôvodom, prečo sa stotožnil výlučne so závermi znalca H., súd nezaujal žiadne relevantné stanovisko.

16. Žalovaný sa nestotožnil ani s odôvodnením úrokov z omeškania. Úrok z omeškania sa subsumoval pod ust. § 517 Občianskeho zákonníka, čo je zjavne nesprávnym právnym posúdením, keďže uplatnený nárok je nárokom z povinného zmluvného poistenia, ktorý je predmetom špeciálnej právnej úpravy. Poisťovateľ má povinnosť ukončiť šetrenie do troch mesiacov od oznámenia škodovej udalosti a len v prípade nesplnenia tejto povinnosti nastupuje sankcia v podobe úroku z omeškania. Ku škodovej udalosti došlo dňa 15.06.2016 a šetrenie bolo ukončené dňa 11.07.2016, teda približne o jeden mesiac neskôr. Žalobkyňa nemohol vzniknúť nárok na úrok z omeškania.

17. Žalobkyňa navrhla rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

18. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného je len čiastočne opodstatnené, a to vo vzťahu k priznanému úroku z omeškania.

19. Vo veci, s výnimkou priznaného úroku z omeškania, sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvedený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

20. Pokiaľ ide o námietky žalovaného spochybňujúce použitie znaleckého posudku č. 6/2018, vypracovaného súdom ustanoveným znalcom Ing. K. H.m v spojení s doplnkom k uvedenému posudku, tieto nemožno považovať za opodstatnené.

21. Podľa ust. § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

22. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

23. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nesplnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany sporu. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

24. Pokiaľ ide o hodnotenie konkrétneho znaleckého posudku, hodnoteniu nepodliehajú odborné znalecké závery z hľadiska ich správnosti. Súd hodnotí len presvedčivosť posudku, pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Čo sa týka súkromného znaleckého posudku (§ 209 CSP), vypracovaného na žiadosť žalovaného znalcom Ing. G. om E. m, z tohto sa pri rozhodovaní o uplatnenom nároku vychádzať nemohlo. Znalec Ing. G. E. nemal k dispozícii všetky údaje potrebné k tomu, aby ním vypracovaný súkromný znalecký posudok sa mohol považovať za vierohodný. V priebehu konania neboli vypracované len znalecké posudky, nakoľko v konaní bol vykonaný tiež ďalší právne významný poukaz, a to výsluch svedka Z. a S., teda osoby, ktorá škodu na motorovom vozidle žalobkyne spôsobila. Ing. G. E. vo svojom znaleckom posudku sa s týmto právne významným dôkazom vôbec neoboznámil, a to i napriek tomu, že ust. § 209 ods. 3 CSP mu umožňovalo nahliadnuť do spisu alebo sa inak oboznámiť s informáciami potrebnými na vypracovanie znaleckého posudku. Svedok Z. S. pri svojom výsluchu na pojednávaní konanom dňa 22.11.2017, na ktorom sa zúčastnil i zástupca žalovaného, jednoznačne potvrdil, že škodu spôsobil pri cúvaní, pričom zároveň popísal aj rozsah poškodenia vozidla žalobkyne. Zároveň dodal, že po nehode odišiel domov a naspäť sa s autom vrátil zhruba po desiatich minútach. Okrem vyššie uvedeného znalec Ing. G. E. pri svojom výsluchu na pojednávaní konanom dňa 14.06.2019 výslovne uviedol, že k dispozícii nemal informáciu o tom, že auto okrem cúvania išlo aj dopredu. Táto skutočnosť však vyplýva z výpovede už spomínaného svedka Z. a S., ktorý po vykonaní manévru cúvania so svojím vozidlom odišiel preč a na miesto nehody sa vrátil až neskôr. Spôsob vzniku nehodového deja popísal svedok Z. S. a žalovaný ničím právne významným nepreukázal, aby táto svedecká výpoveď bola nepravdivá. S touto výpoveďou sa oboznámil znalec Ing. K. H., ktorý potvrdil, že je technicky prijateľné, že vozidlo I. narazilo do vozidla Q. pravou stranou počas cúvania, pričom uhol natočenia osi vozidiel bol približne 4 o. Takýto priebeh nehodového deja zodpovedá popisu udalosti v zázname o dopravnej nehode. Za takejto situácie súd prvej inštancie správne postupoval, ak pri posudzovaní uplatneného nároku vychádzal z posudku znalca Ing. K. H. a jeho dodatku, o správnosti ktorých nemal dôvod pochybovať ani odvolací súd.

25. S prihladnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyňu sumu 355,66- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku ako vecne správny potvrdil.

26. Zároveň zmenil rozsudok vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyňu 5 % úrok z omeškania zo sumy 406,66- eur od 23.07.2016 do 23.04.2019 a zo sumy 355,66- od 24.04.2019 do zaplata tak, že v tejto časti žalobu zamietol (§388 CSP).

27. Predmetom konania v prejednávanej veci je priamy nárok žalobkyne ako poškodenej na náhradu škody priamo proti žalovanému ako poisťovateľovi (§15 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov). Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania je upravená v ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov a je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti upravenej v ust. § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) tohto zákona. Z právnej úpravy možno vyvodit, že umožňuje úročenie poisťného plnenia v tých prípadoch, keď si poisťovateľ nesplní svoju povinnosť uloženú mu v súvislosti so štetím poisťnej udalosti a tiež keď poškodenému zašle oneskorené vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poisťné plnenie, t. j. povinnosti poisťovateľa viaže

výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poisťnej udalosti. Jej účelom je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Poskytnutie dôkladného vysvetlenia poškodeným osobám v ustanovenej lehote chráni rovnako aj poisťovateľa pred uložením sankcie, a to úroku z omeškania. Sankcia v podobe úroku z omeškania má však inú povahu. Už sa nejedná o nárok poškodenej osoby, ktorý si môže uplatniť, ale nemusí uplatniť, ako je to obvyklé pri omeškaní v občiansko-právnych vzťahoch. Z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že zákon o poistení zodpovednosti ukladá poisťovateľom automaticky túto sankciu ako povinnosť, teda bez ohľadu, či si úrok z omeškania poškodený uplatní alebo nie. Iba výška úroku z omeškania sa posudzuje podľa občiansko-právnych predpisov, teda podľa Občianskeho zákonníka a jeho vykonávacieho nariadenia. Zo spisu je zrejmé, že v posudzovanom prípade si žalovaný splnil povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov tým, že listom zo dňa 11.07.2016 (č. I. 10 spisu) poskytol žalobkyni písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poisťné plnenie, ktoré si žalobkyňa nárokovala.

28. Zároveň žalobkyni, ktorá nezavinila čiastočné zastavenie konania ohľadne istiny vo výške 51,- eur a vo zvyšku uplatnenej istiny v sume 355,66- eur mala plný úspech, bola priznaná náhrada trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 255 ods.1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 396 ods. 1, 2 CSP s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie.

29. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).